

TKP'nin SESİ:

9.10.77 (Pazar: 9¹⁰ yayım)

Bu yayımmızda "TKP' MK'nin 5 Ekim 1977 Çağrısı", "Komünistler ve Yığın Örgütleri" konulu bir yazıyı, "Yeni tip devlet" başlıklı politik notumuzu,

Yayımmızın ikinci bölümünde de "Ulusal DC ve bazı gelişmeler" konulu yorumumuzu, Ekim devrimi 60 yaşında dizimizden "Ekim ve halkların yazgısı" başlıklı yazıyla "İdeolojik ve örgütsel birlik" konulu yazıyı dinliyeceksiniz,

(17⁴⁰ yayımmında 9.10.77 tarihli yayımın tekrarı)

TKP'nin SESİ

30.7.977.0M.

9'10

OKTOBR_VE_HALKLARIN_YAZGISI-2

yaşayan
SSCB de/uluslara ve halklar,60 yıl içinde yüzyıllara eşit bir yol
~~geçtiler~~ ^{astılar}. Bunlardan kimileri kapitalizmi etliyerek sosyalizme geçti-
ler.Ve bu halklar bir yaşam boyu içinde sömürüyü,geri kalmışılığı
tarihin çöplüğüne atarak,dünyanın en gelişmiş ülkeleri arasında yer
aldılar. SBKP genel sekreteri Brejnef yoldaş,SSCB nin kuruluşunun
50 cı yıldönümünü kutlama töreninde yaptığı bir konuşmada,SBKP nin
leninci ulusal politika konusundaki çalışmaları^{ne} şu sözlerle değeren-
dirdi:"ulusal sorun bugün bizde,yüce leninin döneminden geldiği biçi-
miyle tamamen çözümlenmiştir.Bizde ulusal sorun artık sorun olmaktan
çıkmıştır.Sovyetler Birliğinde Sovyet halkları,Sovyet topluluğu var-
dır ve bu topluluk leninin partisi etrafında elele vermiş,komünizme

doğru güvenli adımlarla ilerliyor".

Sosyalist üretim ilişkileri, uluslara ve halklar arasındaki üretim güçlerinin gelişmesine geniş olanaklar yarattı. Yalnız az-
kistanda son 50 yıl içinde endüstri üretimi 600 kat arttı. Sovyetler Birliğinin diğer Cumhuriyetlerinde bu artış şöyle sıralanabilir: Ta-
çikistanda 500, Kırgızistanda 400, Özbekistanda 250, Ukraynada 176.-
defa.

Oktobr devrimi ulusal kültürün, bilim ve tekniğin, eğitimin geliş-
mesi önünde de büyük olanaklar açtı. ~~Okulları~~ Kültür merkezleri, ideo-
lojik kurumlar yeni insanın komünist ruhta eğitilmesi için birer
okul niteliğini aldılar. Rus dili, Sovyetlerde yaşayan ulusların ve
halkların birbirlerine kaynaşmasında başlıca etken oldu.

Burjuva ideologları, antikomünizmi körükleyen emperyalizmin ideolo-
jik merkezleri, Sovyetler Birliğinde, ulusal sorun konusunda
elde edilen bu başarıları ters göstermeye, gerçekleri tepe-takla etmeye

çalışıyorlar." Ulusal Cumhuriyetlerin sosyalizm ve komünizm kuruculuğu yolunda elde ettikleri göz kamaştırıcı başarılarının Oktobrisle kurulan yeni toplumsal-politik sistemle hiç bir ilişkisi yoktur demeye getiriyorlar. Bu tür kasıtlı ve yanlış iddiaların bilimsel hiç bir yönü olmadığını belirten Özbek bilim adamı ^{Hidayetov} ~~Hidayetov~~ şöyle bir örnek veriyor: " Cezayir ve Özbekistan SSC nüfus bakımından birbirlerine yakın ülkelerdir. Fakat 1960 da, Cezayirde üretilen elektrik enerjisinin beş mislinden fazlası Özbekistanda üretiliyordu. Özbekistan bu kısa dönem içinde modern ağır endüstriye kavuştu. Makine, kimya, elektrik sanayi dallarında üretilen mallar ~~yalnız~~ ^{ihrac} ~~ihraç~~ ediliyor. ~~Sovyetler Birliğinde değil~~, dünyanın birçok ülkesinde ~~ithal~~ ediliyor. Cezayirde ise bu tür sanayiden söz bile edilemez. Öte yandan, Özbekistanda ~~kara~~ cahillik çoktan tarihe karıştı, Cezayirde ise daha 1960 larda halkın % 80 ni okuma-yazma bilmiyordu.

Kapitalizm Türkiye, İran gibi ülkelerin gelişmesini de frenliyor. Sovyetler Birliğindeki ulusal cumhuriyetlerin gelişmesiyle Türkiyenin ve İranın gelişmesi arasında büyük farklar vardır. Sovyet Cumhuriyetleri ~~son~~ 60 yılda ulaştıkları başarılarla Türkiye ve İran gibi ülkeleri fersah-fersah gerilerde bırakmışlardır. Eğitim alanında Oktobrla kurulan Sovyet Cumhuriyetleri, en gelişmiş kapitalist ülkeler bile geride bırakmışlardır. Yani demek oluyor ki bu gelişmenin temeli günümüz aşamasının genel gelişmesi değildir, bunun niteliği sosyal düzene bağlıdır. ^{B u gelişme} Sömürüyü, terörü, geri kalmışlığı ertadan kaldıran sosyalist toplum düzenine, leninci ulusal politikaya bağlıdır.

Sovyet ekonomisi dev ölçülerle gelişiyor. Örneğin, Sovyetler Birliği 1940 larda, sanayi üretimi bakımından Amerikadan 39 yıl daha geride idi. Bugün Sovyetler Birliği birçok endüstri kollarında Amerikayı çok gerilerde bıraktı. Bugün Sovyetler Birliği Batı Almanya,

Fransa ve İngiltere gibi gelişmiş kapitalist ülkelerin ^{hep} birlikte ürettikleri elektrik enerjisini tek başına üretiyor.

1971-1975 döneminde Sovyetler Birliğinde sanayi üretimi ortalama % 7,4 oranında bir artış göstermiştir. Bu dönem içinde Amerika ve Ortak Pazar ülkelerinde bu gelişme sadece % 1,2 dir. Sovyetler Birliği de sanayi üretimi son beş yıl içinde % 43 oranında artarken bu rakam Amerikada, 6, Fransada 11, Japonyada 10, İtalyada 9, Federal Almanyada 2, İngilterede ^{oranında} % 1 ^{gibi} de kalmıştır. Sovyet ekonomisinin planlı ve programlı bir gelişme göstermesi ~~orta~~ Avrupada birinci ve dünyada ikinci endüstri ülkesi olmasını sağlamıştır. Bu dev gelişmeden korkan emperyalistler Sovyetler Birliğine, sosyalist toplum düzenine alabildiğine saldırıyorlar, kapitalizmin bunalımlarını örtbas etmek için akla gelmedik yalanlar düğüyorlar. Fakat gerçekler ortada, Ekim devrimiyle elde edilen başarılar ortada. Bu gerçekleri, bu gelişmeyi hiç bir güç golgeleyemez.

Kapitalizm koşullarında işçi sınıfı, geniş emekçi yığınlar, tüm olarak ~~.....~~ sınıfsal sendikal örgütünde birleşmek olanağını bulamıyor. Burjuvazi, işçi sınıfının ve emekçi halkın bir kısmını değişik sosyal, politik ve ideolojik yöntemlerle, örneğin onların ulusal ya da dinsel duygularını sömürerek, ^{etkilemek,} onlara elinde tuttuğu yığınsal etkileme araçlarıyla burjuva ve küçük burjuva ideolojilerini aşılacak ve onları sınıfsal doğrultusundan şaşırtmak olanaklarını buluyor. Ama işçi sınıfı, sınıf savaşının gelişme süreci içinde, ~~.....~~ sınıf sendikacılığının sıraları içinde birliğini güçlendirmek, geliştirmek, aynı zamanda geniş emekçi yığınları çevresinde toplayarak, onları ulusal ve sosyal kurtuluş savaşına çekmek, bu savaşı yönetmek olanaklarını da sürekli genişletiyor. İşçi sınıfının birliği, böylesi bir diyalektik süreç içinde gerçekleşiyor.

Kapitalizm koşullarında, işçi sınıfını etkileyen en güçlü akım, işçi sınıfının bilimi marksizm-leninizm olduğu kuşku götürmez. Ama bunun yanı sıra marksist-leninist olmayan sosyalist akımlar gibi sınıf barışından, sınıf uzlaşmacılığından yana olan akımlar da emekçi yığınları etkilemektedir. Hatta bu yığınların bir kısmı hala sömürücü, gerici ve faşist partilerin oy deposu olmakta devam ediyor. Kapitalist Türkiye'de/bugün bu böyledir.

Yığın örgütleri içinde politik planda komünistler, CHP üyeleri, legal sosyalist partilere bağlı olanlar, bütün bu partilerin sempaticenleri bulunduğu gibi, partisiz olanlar da vardır. Bu partilere, değişik politik görüşlere bağlı olanların birbirleriyle ilişkileri önemli bir sorun oluyor. Örneğin sendikalarda. Burada bu ilişkileri düzenleyen başlıca ölçü sınıf sendikacılığına bağlılıktır. Sınıf sendikacılığına canla başla bağlı olanlar, işçi sınıfının ekonomik, sosyal, politik çıkarları için canla başla çalışanlar doğru bir yoldadır. Komünistler, komünist olma-

oranda

yan sendikacılara bu ölçüyle yaklaştıkları ~~bu~~ polâtik görüş ayrılıklarından ortaya çıkan çatışmalar azalacak, yer yer, zaman zaman ortadan kalkabilecektir. Kuşkusuz, aynı ölçüyü komünist olmayan sendikacıların da komünistlere karşı uygulamaları emperyalizmin, burjuvazinin, sınıf düşmanlarının ideolojisi olan antikomünizmin dolaylı-dolaysız her biçiminden vazgeçmeleri gereklidir.

DİSK'teki son gelişmeler, özünde sınıf ezilme ve sömüründen yana sendikacıların gerçek sınıf sendikacılarına karşı saldırısının tipik bir örneği olarak beliriyor. Uzun bir zamandan beri maskeli olarak çalışan bu kişiler sınıf savaşının en çetin bir dönemecinde maskelerini açıp burjuvaziden yana gerçek yüzlerini gösterdiler. Büyük burjuvazi, emperyalizm, onların hükümeti Demirel ortaklığı yığınları ezen zamlarla, enflasyonla en başta işçi sınıfına, halka yükleniyor, faşist yöntemleri yoğunlaştırıyor. İşbirlikçi büyük burjuvazinin, onun gerici-faşist karması hükümetinin neden olduğu bunalımlar öylesine büyük boyutlara ulaşmıştır ki hükümetin orduyu halkın üstüne sürme, açık, çıplak bir faşizme gitme tehlikesi beliriyor. Buna karşılık TKP'nin, işçi sınıfının başını çektiği savaşın sonucunda, bütün anti-faşist, anti-emperyalist güçlerin Ulusal Demokratik Cephe'de birleşerek, faşizmi engellemek, halk düşmanı bu hükümeti devirmek, yerine demokratik nitelikte bir hükümeti geçirmek olanakları ~~var~~ oluşmaktadır. Bunun temelinde, işçi sınıfının gerçek sınıf sendikalarında birliğine doğru sağlam adımlar atması, sarı sendikacılığın demaske edilmesi, yığın tabanının erimesi süreci de vardır. Böylesi koşullarda, DİSK içinde burjuvazinin ajanlığını yapan kimselerin bu saldırısı işbirlikçi büyük burjuvazinin talan ~~et~~ düzenini daha

smansızca sürdürme politikasına, faşist tehlikeye yeşil ışık tutmak, sınıf düşmanlarının işini kolaylaştırmak anlamına gelir.

Bu gibi kimseler Genel Kurul'un toplanmasından korkuyorlar . Bunun anlamı açıktır. İşçi sınıfının bilinçli, ~~ülkeww~~, başı çeken kesimi sınıf uzlaşmacılarından, bu gibi kimselerden çok daha ileri, gerçek sınıfsal bir birliğe yöneliyor. Bu alanda sınıf uzlaşmacıları kesinlikle iflasa ve safdışı edilmeye mahkumdur. Bu gibi kimselerin sınıf sendikacılığı içinde TKP-düşmanlığı yaratmak, bir antikomünizm yürütmek çabaları işçi sınıfının çıkarlarına ters düştüğü için sonuçsuz kalacaktır. Bunları demaske etmek için işçi sınıfına başvurmak, onların sınıf düşmanlarına hizmet eden gerçek yüzlerini yığınlara göstermek, işçi sınıfının hakepliğine önermek, bu ihanet çizgisini yalıtarak, yığınlara dayanarak yenilgiye uğratmak en doğru yoldur.

Sendikalar üzerine söylenenler genel çizgileriyle emekçilerin toplandığı bütün yığın örgütleri için de geçerlidir. Komünistler yığın örgütlerinde her zaman komünist olmayanların da varlığını bilerek, bu örgütlerin örgütsel bütünlük ve bağ ımsızlığını koruyarak, onların tüzükleri çerçevesinde kendi görüş ve düşüncelerini yığınlara iletirler.

Bugün ülkemizde TÖB-DER gibi yığın örgütlerinde çalışan kimi TSİP'lilerin , bazı yandaşlarının da gerici burjuvazinin paraleline düştüklerini, bu yönde tutum aldıklarını görüyoruz. Böylesi tutumların, yığın örgütlerinin kendi tabanının, emekçi yığınların çıkarlarına, barış, demokrasi, toplumsal ilerleme ve sosyalizm savaşına zarar verdiği ve ilerde de vereceği su götürmez bir gerçektir.

TKP'nin SESİ

8.10.44 emmarteni
27.7.977.OM. 1940

OKTOBR ve HALKLARIN YAZGISI

Bilimsel komünizmin kurucularından K.Marks,1877 nin Ocak ayında, Engelse yazdığı bir mektupta" Eğer Rusya proletaryası devrimi başa-
rıya ulaştırırsa,burjuvaziye ve çarlık rejimi alaşağı ederek,Avrupa
devletleri arasındaki ilişkilere yeni bir biçim verebilir" demiştir.
Oktobr devrimi Marksın bu görüşlerini doğruladı.

Rusyada sosyalist devrim,bolşevik partisinin yönetiminde
gerçekleşti.O zamanlar Rusya Avrupanın en geri kalmış ülkelerinden
biriydi.Oktobr devrimine kadar bu ülkeye halkların zindanı deniyordu
Ulusal azınlıklar arasında politik ve sosyal eşitsizlik,vahşice bir
sömürü hüküm sürüyordu.Egemen güçler,ulusal azınlıkları birbirine
kışkırtıyor,"böl ve yönet" ilkesinden hareket ediyorlardı.

Rusyanın 0 dönemdeki (düzeyini iyi anlayabilmek için ~~sağle bir~~ ~~vececeğiz~~ ~~verebiliriz~~)
 Örnek ~~sağle bir~~ ~~vececeğiz~~ Orta Asya ve Kazakistan, ekonomik gelişme bakımın-
 dan sömürge ülkelerin paralelinde yer alıyorlardı. Orta çağ ilişki-
 leri, yoksulluk ve hastalıklar emekçilerin iki elini boğründe
 bırakmış, yaşamlarını cehenneme çevirmişti. 1920'lere doğru, Orta
 Asya ve Kazakistanda okuma-yazma bilmeyenlerin oranı % 96 idi.

Uzak Doğu, Kuzey bölgeleri ve Sibirya ekonomisinin bir bölümü de
 yıkım eşiğindeydi. Bolşevikler böyle kötü bir miras devralarak
 sosyalizm kuruculuğuna başladılar. ~~Am~~ Daha ilk adımda karşıları-
 na ulusal sorun çıktı. Bu köklü sorunu çözüme bağlamak gereki-
 yordu. Onun doğru bir biçimde çözümlenmesi, ~~sosyalist~~ ulusal
 azınlıkların sosyalist kuruculuğuna katılması, bu halkların
 yeni toplum sistemi için kazanılması bakımından çok önemliydi.
 Leninin tarihsel hizmetlerinden biri, ulusal sorunda Marksist

Partinin somut programı hazırlamasıdır. Her türlü sömürünün ve ulusa ezginin ortadan kaldırılması, halklara özgürce yazgılarını belirleme olanakları sağlanması / Leninin hazırladığı Parti programının temel taşlarından biri oldu. " / Rusya halklarının hakları ^{na dair} deklarasyonu" / başlığını taşıyan tarihsel belgede / ~~verilen~~ ulusal sorundaki leninci ilkeler şöyle saptanıyordu: Rusya halklarının egemenliğinde saygı göstermek, eşitliğini ~~sağlamak~~, halkların kendi yazgılarını kendilerinin belirlemesini sağlamak, her türlü ulusal ve dinsel ayrıcalığı ortadan kaldırmak, ulusal azınlıkların özgürce gelişmelerini sağlamak için her türlü olanakları yaratmak, Rusya halklarının gönüllülük ve karşılıklı güven temeline dayanan birliğini sağlamak.

Rusya halkları arasındaki ~~birlik~~ ilişkilerinin vatandaş savaşı, daha sonra ekonomiye yeni baştan çeki-düzen verilmesi çalışmaları sırasında sağlam temellere dayandığını gördük.

Fakat bunu sağlamak ~~o~~ kadar kolay olmadı. Büyük güçlüklerin yenilmesi gerekiyordu. Bu güçlüklerin başında: ekonomik ve kültür gerikalmışlığı, sömürüyü, ağalığı geri getirmeye çalışan karşıdevrimcilere, burjuva milliyetçiliğine ve ^{büyük} ~~istat~~ devlet sovenizmine, parti içindeki oportunist gruplara karşı savaş geliyordu. Bu savaşın başında, sosyalist devrimde olduğu gibi, gene işçi sınıfı yer alıyordu. İşçi sınıfı Leninci partinin yönetiminde yığınlar arasında sınıfsal, enternasyonal dayanışma ~~xxx~~ ilkelerinin yerleşmesini, ve halkları Sovyet devleti, ^{işin} sosyalizm için savaşa sürmeyi, onları örgütlemeyi başardı.

SSCB'nin kurulması yolundaki leninci ilke başta işçi sınıfı, köy emekçileri, öncü aydınlar tarafından benimseniyor ve destekleniyordu. Fakat ^{bu} Birlik ^{te} öyle bir devlet biçimi ^{bulmak} gerekiyordu ki, ^{toplayabilirim} ~~bu~~ ^{bu} bütün Rusya halklarını bir çatı altında ~~birleştirebilirdi~~.

Burjuvazi,gericiler,menşevikler yeni devlet biçimi olan SSCB nin kurulmasına,halkların birliğine karşı çıktılar.Fakat Lenin bütün bu yanlış görüşlere karşın,halkların gönüllülük temeline dayanan birliğinin sosyalist devrimin savunulması ve ileri götürülmesi için zorunlu olduğunu belirtti ve Sovyet hükümetini kurdu.Oktobr devrimi ile doğan bu yeni tip devlet biçimi pratikte yaşamsal gücünü,canlılığını defalarca ispatladı.

Oktobrin başarıya ulaşmasından sonra böylesi bir devlet biçimi ve halklar arasında birlik kurulmasaydı,Sovyetler Birliğinde yaşayan uluslar ve ulusal azınlıklar böylesi bir ekonomik,ve sosyal gelişmeye ulaşamazlar,emperyalizmin baskılarına karşı duramazlar,~~Ne de~~ bağımsızlıklarını koruyamazlardı.~~SSCB,~~^{Oktobr} bütün halklara her türlü geri kalmışlığı ortadan kaldırmalarına olanaklar yaratmış mutlu bir yaşam sağlamıştır. Bugün Sovyetler Birliğinde 15

eşit haklı cumhuriyet, 20 özerk cumhuriyet, 8 özerk bölge ve 10 ~~da~~
ulusal ^{yöze} ~~ı~~ vardır. Bu halklar Leninin partisinin yönetiminde elele
vererek geleceğin toplumunu, komünizmi kuruyorlar.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI